

הת (נצרת) 1580-07-25 - רביע אמארה נ' מדינת ישראל

ה"ת (נצרת) 1580-07-25 - רביע אמארה ואח' נ' מדינת ישראל ואח'שלום נצרת

ה"ת (נצרת) 1580-07-25

1. רביע אמארה

נגד

1. מדינת ישראל

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

[10.07.2025]

לפני כבוד השופט הבכיר דורון פורת

החלטה

לפני בקשה להחזרת תפוס לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"). התפוס הוא רכב מסוג יונדאי ל.ז. 67-348-55 (להלן: "הרכב") אשר נתפס מידי המבקש במעמד מעצרו.

פתח דבר

1. ביום 18.05.25 נעצר המבקש על ידי המשיבה, בחשד למעורבות באירוע אלימות. מעצרו הוארך מספר פעמים לצרכי חקירה, עד אשר שוחרר ביום 1.6.2025, על ידי בית המשפט המחוזי, במסגרת עמ" 736-06-25. במעמד מעצרו נתפס הרכב מושא הבקשה, בעת שהמבקש נהג בו.

2. ביום 09.06.25 הוגש נגד המבקש ושני אחיו כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לעשות פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), עבירה של פציעה על ידי שניים או יותר, עבירה לפי סעיף 335(א)(2) לחוק העונשין, ועבירה של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

3. במסגרת כתב האישום ציינה המאשימה כי בכוונתה לבקש את חילוט הרכב נשוא בקשה זו. הבקשה להחזרת התפוס ותשובת המשיבה

4. בבקשתו טען ב"כ המבקש כי החזקת הרכב על-ידי המשיבה נעשית שלא כדין, וכך גם תפיסתו הראשונית של הרכב, אשר בוצעה - כך נטען - ללא כל עילה חוקית וללא הצדקה עניינית. עוד טען כי אין כל זיקה של ממש בין הרכב לבין ביצוע העבירות המיוחסות למבקש.

5. במסגרת הבקשה, הפנה ב"כ המבקש להוראות הדין הרלוונטי ולפסיקה תומכת, וביקש להורות על שחרור הרכב לידי.

6. בדיון שהתקיים ביום 09.07.25, ב"כ המבקש חזר על הבקשה להחזרת הרכב התפוס, תוך שהוא מפרט את השתלשלות ההליך הרלוונטית לתפיסת החפץ. לעמדתו, אין הצדקה להמשך החזקת הרכב, ויש מקום להורות על השבתו - ולחילופין, להמיר את התפיסה בתנאים מגבילים שיבטיחו את עניינה של המאשימה.

7. לטענתו, הרכב נתפס ביום האירוע, כאשר המבקש נעצר בו מיד לאחר המקרה, ולימים שוחרר על ידי בית המשפט המחוזי יחד עם שני אחיו - נאשמים נוספים באותו כתב אישום. כתב האישום צורף לבקשה, ובמסגרתו הודיעה המאשימה על כוונתה לעתור לחילוט הרכב. בהמשך, חידדה המשיבה כי לשיטתה יש בסיס גם להחזקת הרכב כראיה, נוכח ממצאים שנמצאו עליו - בין היתר, דגימות דם של הקורבן.
8. ב"כ המבקש סבור כי בעניינו של המבקש החזית מצומצמת ומוגדרת: בניגוד לנאשמים האחרים, המבקש לא הכחיש את נוכחותו במקום האירוע, אלא טען כי ניסה להפריד בין המעורבים, מבלי שזיהה אותם. לא מיוחסת לו ביצוע אקטיבי של עבירה באמצעות הרכב. לדבריו, אין מדובר ברכב ששימש ככלי תקיפה, מרדף, או סיכון חיי אדם - כפי שראינו במקרים אחרים שנדונו בפסיקה.
9. בהתבסס על נוסח כתב האישום, נטען כי הרכב שימש לכל היותר כאמצעי הגעה לזירה - ואין בו כשלעצמו משום "אמצעי לביצוע העבירה". לכך הפנה המבקש ל-בש"פ 342/06, שם הובהר כי לצורך חילוט נדרש קשר מהותי בין החפץ לעבירה, ולא די בכך שהיה ברקע או בזירה.
10. לטענת ב"כ המבקש, יש אפוא לבחון שלוש שאלות מרכזיות, האם הייתה סמכות חוקית לתפוס את הרכב מלכתחילה; ככל שהתשובה לכך חיובית - האם מתקיימת הצדקה עניינית להמשך תפיסתו; ככל שקיימת הצדקה - האם ניתן להשיג את מטרת התפיסה באמצעים פחות פוגעניים, דוגמת ערובה או איסור דיספוזיציה.
11. לשיטתו, גם בהנחה שיש ראיות לכאורה (שאין מחלוקת לגביהן בשלב זה), הסיכוי לחילוט הרכב נמוך עד אפס. לשון כתב האישום אינה תומכת בטענה לפיה הרכב שימש לביצוע העבירה, ומכאן שגם אם יורשע הנאשם - אין כל ודאות ואף לא סבירות שיוטל חילוט ביחס לרכב. ב"כ המבקש הביא דוגמאות ממקרים חמורים בהרבה - לרבות ניסיונות רצח - בהם לא חולטו כלי הרכב.
12. באשר לשווי הרכב - לטענתו, המדינה העריכה את השווי בסך של 70,000 ₪, ואילו לפי בדיקתו, עומד שווי הרכב כיום על סך של 68,000 ₪. מדובר ברכב בליסינג, המשמש את רעייתו של המבקש ובני משפחתו, כולל ילדים, ועל כן יש לייחס משקל להשלכות הפוגעניות של תפיסתו.
13. לבסוף, ביחס לטענת המשיבה כי הרכב נדרש כראיה, מבהיר ב"כ המבקש כי אין לו כל טענה נגד כלל הראיה הטובה ביותר, וכי המבקש אף מאשר את דבר קיומם של הממצאים ברכב - ובפרט סימני הדם שיוחסו לקורבן.
14. לאור כל האמור, ובהינתן שמתקיימת חלופה מתאימה, מציע ב"כ המבקש להשיב את הרכב בתנאים מגבילים, כדלקמן:
- הטלת איסור דיספוזיציה;
 - רישום פוליסת ביטוח לפיה מדינת ישראל תהא המוטב;
 - קביעת הערבויות שהופקדו בתיק המעצר כבטוחה נוספת, ככל שיוחלט על חילוט עתידי;
 - הפקדת סכום של 7,000 ₪ כערובה עצמאית לקיום תנאי השחרור;
 - ולחלופין - קביעת כי הערובה שהופקדה לפי נספח א' תשמש בטוחה לצורך איסור דיספוזיציה.
15. ב"כ המשיבה הדגישה כי אין הכרח להוכיח כי העבירה לא הייתה מתבצעת אלמלא הרכב, אלא די בכך שהרכב שימש כחלק אינטגרלי ממהלך ביצוע העבירה - והפנתה לעניין זה להלכת בש"פ 7992/22, שם נקבע כי עצם השימוש בחפץ לשם הגעה למקום ביצוע העבירה והימלטות ממנו עשוי להקים זיקה מספקת לצורך תפיסה וחילוט.

16. לגבי שאלת סיכויי החילוט, נטען כי מתקיים בענייננו פוטנציאל ממשי לחילוט הרכב, מכוח סעיף 39 לחסד"פ. לשיטת המשיבה, החזקת הרכב בשלב זה נחוצה הן לצורך תכלית ראייתית, שכן הרכב משמש ראיה בהליך, והן לצורך תכלית חילוט, וזאת בשים לב לכך שכבר עם הגשת כתב האישום נמסרה הודעה על כוונה לעתור לחילוט.
17. עוד הוסיפה כי לאור קביעותיו של בית המשפט בהליך המעצר, לפיהן מתקיימות ראיות לכאורה וכן מתקיימת עילת מעצר - הרי שמתקיימת גם עילת תפיסה, כמתחייב לצורך בחינת האפשרות להטלת חילוט בסיום ההליך.
18. ב"כ המשיבה הדגישה כי המשיבה סבורה שפוטנציאל החילוט בענייננו הוא גבוה, ובהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, בשלב הביניים על בית המשפט לבחון האם מתקיים פוטנציאל ממשי לחילוט ולא האם החילוט ודאי.
19. בהקשר זה הפנתה בשנית ל-בש"פ 7992/22, שם עמד כב' השופט עמית על שלושה מבחיני עזר לבחינת זיקתו של החפץ לעבירה, לשיטתה, יישום מבחנים אלה בענייננו מביא למסקנה ברורה כי קיימת זיקה של ממש בין הרכב לבין העבירה.
20. בהתאם לכך, עמדת המשיבה היא כי בשים לב לחומרת העבירות, לזיקת הרכב לעבירה, ולפוטנציאל הגבוה לחילוט, יש להותיר את הרכב בתפיסה עד תום ההליך הפלילי. בית המשפט מתבקש, אפוא, לדחות את הבקשה ולהותיר את החפץ בידי המשיבה. לביסוס טענותיה, הגישה עותק מהחלטת בית המשפט העליון בעניין האמור. דיון והכרעה
21. לאחר עיון בבקשה, בחומר החקירה, בתגובת המשיבה, בנספחים שצורפו ובטיעונים שהושמעו בפניי, שוכנעתי כי בנסיבות תיק זה ניתן להורות על החזרת הרכב התפוס, בכפוף לתנאים מגבילים שיבטיחו את ענייניה הלגיטימיים של המדינה - ובפרט את האפשרות להגיש בקשה לחילוט בעתיד - ויאינו את החשש מפני שיבוש או הכשלת ההליך.
22. על פי ההלכה הפסוקה, תפיסת חפץ המשמש לביצוע עבירה או המהווה ראיה לה, מותרת מכוח סעיף 32א לחסד"פ, וניתן להותיר את החפץ בידי המדינה עד להכרעה בהליך העיקרי, כאשר מתקיימת תשתית ראייתית לכאורה המקשרת את החפץ לעבירה (ראו: בש"פ 7992/22).
23. יחד עם זאת, הפסיקה גם הדגישה כי תפיסת חפץ, ובפרט תפיסה מתמשכת, פוגעת בזכות הקניין - ולכן יש לבחון האם ניתן להשיג את תכליות התפיסה באמצעים מידתיים ופוגעניים פחות, כגון ערובה כספית, איסור דיספוזיציה או אמצעים נלווים אחרים (ראו: בש"פ 342/06).
24. בענייננו, לא קיימת מחלוקת כי הרכב שימש את המבקש ביום האירוע וכי הוא היה נוכח בזירת האירוע. עם זאת, לא הונחה תשתית ראייתית המלמדת כי הרכב שימש ככלי לביצוע העבירה - כגון כלי תקיפה, אמצעי למרדף, הסתרת ממצאים או הימלטות - אלא לכל היותר כאמצעי תחבורה להגעת המבקש והנאשמים האחרים למקום.
25. אף שב"כ המשיבה הפנתה לכך שברכב נמצאו ממצאים פורנזיים (ובפרט סימני דם), המבקש אישר קיומם של הממצאים, והצהיר כי אין לו טענה ביחס לכלל הראיה הטובה ביותר. מכאן, כי השבת הרכב לא תפגע בשלב זה ביכולתה של המדינה להסתמך על הממצאים במסגרת ההליך הפלילי, וניתן להבטיח את זמינות הרכב - אם יידרש - באמצעים חלופיים.
26. באשר לטענת המשיבה כי מתקיים פוטנציאל ממשי לחילוט - אין בהחלטה זו כדי לקבוע מסמרות בשאלה זו, אשר תוכרע בהליך העיקרי. עם זאת, בשלב זה, אינני סבור כי מתקיים פוטנציאל חילוט גבוה ברמה המצדיקה פגיעה ממושכת בזכות הקניין של המבקש, בפרט כאשר מדובר ברכב המשמש את רעייתו וילדיו.

27. בנסיבות אלו, מצאתי כי ניתן לאזן כראוי בין כלל האינטרסים באמצעות קבלת הבקשה להחזרת הרכב, בכפוף לתנאים מגבילים - אשר יפורטו להלן:

א. ייאסר על המבקש או מי מטעמו לבצע כל דיספוזיציה ברכב - ובכלל זה מכירה, העברה, שעבוד, מתנה או השכרה - וזאת עד להכרעה סופית בהליך או החלטה אחרת של בית המשפט.

ב. המבקש ימציא פוליסת ביטוח תקפה, אשר תכלול סעיף המורה כי מדינת ישראל תהא המוטב הבלעדי לקבלת כל פיצוי בגין אובדן, גניבה, או נזק מלא לרכב.

ג. סכום של 7,000 ₪ יופקד על ידי המבקש בקופת בית המשפט, לשם הבטחת קיום תנאי החלטה זו.

ד. ככל שהופקדו ערבויות במסגרת הליך המעצר, הן תעמודנה גם להבטחת האפשרות לחילוט הרכב, ככל שיוחלט על כך בעתיד.

ה. המבקש מצהיר כי לא יכפור בקבילותם או במשקלם של הממצאים שנמצאו ברכב, לרבות ממצאים פורנזיים או ראיות חומריות, ככל שיוצגו על ידי המאשימה במסגרת ההליך העיקרי. עוד מתחייב המבקש כי לא יערך כל שינוי מהותי ברכב או בבעלותו, לרבות מכירה, העברה, הכשרה, שעבוד או שינוי בשימוש.

בכפוף להשלמת התנאים האמורים, יושב הרכב למבקש.

מזכירות בית המשפט תשלח את ההחלטה לצדדים.

מזכירות בית המשפט תשיב למשיבה את החקירה.

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ה, 10 יולי 2025, בהעדר הצדדים.